

(המשפט ממדור 19)

ליטו של סלומון עבו היא הנותנת סיוע למחזיקים בגירסה זו.

מילבד מעשיהרצח שבביצועם כבר הורשע, שומר כושי לעצמו את האופציה לייטול על עצמו את האחריות למעשיהרצח נוספים. העובדה, שבמיתבו לפרקליטו של סלומון עבו לא פירט כושי את מעשי הרצח הנוספים שבביצועם הוא מוכן לייטול, יכולה להיות מוסברת בכמה צורות. ייתכן ומדובר בשורה שלימה של תעלולים רצח שלא פוענחו עד עצם היום הזה. די להזכיר את "רציחות העוורים" המפורסמות של שנות השישים, כאשר כחצי תריסר אנשים במקומות שונים בארץ נורו בצורות של תת-מקלע עוזי וסביבות הירצחם נותרו עלומות ובלתי מוסברות. או שורת מעשי הרצח שארעו בתחילת העשור הנוכחי על רקע המיסחר בסמים. המדובר הוא ברציחותיהם של גואל תנעמי ועודד קליפצקי, שרוצחיהם טרם התגלו. אבל קשה להאמין שמצפנו של כושי ייסרו עד כדי הודאה בביצוע מעשיהרצח בלתי מפוענחים. סביר יותר להניח, שאם יטול על עצמו בהתנדבות אחריות למעשיהרצח נוספים, יהיו אלה מעשים שמבצעיהם כבר התגלו, נשפטו והורשעו.

כך, למשל, יכול כושי להודות בביצוע רצח אילן אשורוב, שהאיש שהואשם ור הורשע בביצועו, סימון ליאונטה, טוען עד היום כי הוא חף מפשע. למרות שבתחילה הודה ברצח.

רצח נוסף שכושי יוכל אולי לייחס לעצמו הוא רצח עובד מילטשע יהלומים, שגורה בסוף שנות ה-60 בעת ששודדים ביצעו שוד מזויין במילטשה ברמת-גן, לא הרחק מבורסת היהלומים. באותם ימים שימש כושי רימון כנהגו של ראש עיריית תל-אביב, מרדכי נמיר. הוא נעצר או כחשוד בהשתתפות בשוד, אחרי שעדיין לא היה טעון כי השודדים נראו נמלטים ממכוניתו של ראש-העיר. אלא שהמישטרה נאלצה או לשחרר את כושי כמו במקרים רבים אחרים, מחוסר הוכחות.

למעשה רשימת האפשרויות היא בלתי סופית. בדיחת השבוע, נוכח וידויו המפסיק של כושי, היתה כי הוא עוד מסוגל לייטול על עצמו את האחריות לרצח היים ארלוזורוב.

פגיעה

בתדמית

וסף לגירסות אלה, קיימת תיאוריה נוספת. היא מסבירה את מעשהו של כושי במיבנה הפסיכולוגי של אישיותו. מה שמניע את כושי כל חייו הוא צורך נפשי עצום ליחס ואהדה. כילד מאומץ, שמילדותו גדל בסביבה מתנכרת, הוא עשה תמיד מעשים חריגים כדי למצוא חן, לזכות באהדה, להשתתף. זוהי הסיבה גם שלכושי יש מאות ידידים אישיים הפזורים על פני כל הארץ. כל אחד מהם זוכר לפחות מעשה חריג אחד שכושי עשה למענו. לא מעט אנשים שנילו תכונה זו בכושי, ניצלו אותה והשתמשו בו למטרותיהם הפרטיות.

עתה, כשהוא יושב בכלא הגרמני, מנוק ומבודד, שוב אין כושי יכול לעשות כל מעשה שיגרום לאהדה כלפיו מצד חבריו הרבים. להיפך: הרשעתו כסוחר סמים קשים בגרמניה, פגעה בתדמיתו וגם עתה, כשהוא מוכן לקבל על עצמו תדמית של רוצח, הוא מנסה לטעון, כי נגרם לו עוול בהרשעתו כסוחר-סמים.

ייתכן ודחף נפשי עמוק זה, ליצור אהדה והערכה הוא שדחף אותה, אולי באור פן לא מודע, לקבל על עצמו אחריות למעשיהרצח שאירעו לפני שש שנים ול"סידרה נוספת של מעשיהרצח שפוענחו או נשארו בגדר תעלומה.

מעשה כזה, במצבו המיוחד של כושי, הוא המעשה האחד שעוד יכול להעמידו שוב במרכז העניינים ולזכותו באהדה: הנה אדם עם מצפון, רוצח, אבל ישר, למרות הכל מוכן להודות בפשעו שרידי אחרים אין כל הוכחות שביצע. אישיותו המורכבת והמסובכת של כושי, אינה מגלה מצד שני כל תווים המאפיינים רוצח קריירה. הכולל בקירבו במשך שנים ארוכות את סודות הפשעים המושלמים שביצע.

לאור כל זאת נראה, כי סיפורו של כושי, כאילו הוא שרצח באמת את שם טוב מזרחי, אלמית וחדר, הוא בעל סיכויי הסבירות המועטים ביותר.

מוהלים יהודיים לומדים את מיקצועם על

אבריהם של ילדים ערביים - וקבלן ערבי מספק

להם ילדים

תמורת מאה

לירות לראש

במבט ראשון נראה כי לא היה פסול בקורס המוהלים שנערך בישיבת התפוצות.

המילה מקובלת לא רק אצל היהודים, אלא גם אצל המוסלמים. אולם בניגוד למסורת היהודית המחייבת את ביצוע נתיחת המילה ביום השמיני להולדת התינוק הזכר, מקובל אצל המוסלמים לבצע את הנתיחה תוך 40 יום מהולדת הבן הזכר. אלא שלא תמיד משגת ידם של ההורים לשלם את דמי הנתיחה, המגיעים כיום לכמה מאות ל"י. משום כך די נפוץ הוא בקרב המוסלמים לדחות את נתיחת המילה לשנים מאוחרות יותר, בדרך כלל עד גיל 12 ולעיתים אף בגיל מבוגר יותר.

אב יהודי

לא ירשה!

כאשר הוחל בעריכת קורס המוהלים בישיבת התפוצות, חיפשו עורכי הקורס אחרי מועמדים שעל אבריהם יוכלו התלמידים לבצע את מלאכת הנתיחה המעשית. ואז עלה במוחם רעיון גאוני בפשטותו: לבצע את נתיוחי המילה על נערים ערבים שטרם מלו אותם.

לצורך זה התקשרה הישיבה עם הספר הערבי דאוד אבראזאלי, מירושלים הרמורחית. הוא חיפש ואיתר נערים וילדים ערבים שמשפחותיהם היו נכונות שימולו אותם ללא תשלום, הביא אותם לישיבת התפוצות, כדי שהמוהלים המתלמדים ירשו כשן את ניסיונם המעשי עליהם. ניתוחי המילה בוצעו כמובן, בהסכמתם המלאה

הרב מרדכי גולדשטיין - ראש הישיבה

שופני נסיון לברית-חדילה

בידי קבלן ערבי, המקבל שכר לפי מספר המועמדים שהוא מביא לנתיחה. עוזריו של שריהדות יצחק רפאל מייחרו לחקור מקרוב את מידת האמת בידענות שהגיעו אליהם. כאשר הסתבר להם כי יש בהם ממש, הורה משרדיהדות ל"הפסיק מיד את קורס המוהלים הנערך בישיבת התפוצות. כמו כן הופסקה בשבוע שעבר התמיכה הכספית שמשרדיהדות היה מוריס ליישיבה זו, המסתכמת בסכום של 350 אלף ל"י בשנה.

אחרי שפקידי משרדיהדות הגיעו ל"מסקנה כי ניתוחי ברית-המילה שבוצעו על ידי החניכים בקורס היו עלולים לסכן את בריאותם של המנותחים, נמסרה הרשעה ליועץ-המישפטי לממשלה, כדי שייחוו את דעתו לגבי ההיבט הפלילי שבה. גם מישטרת ירושלים הוכנסה לתמונה. היא החלה לחקור אם לא היה פסול במעשיו של הספר הערבי דאוד אבראזאלי, שימש כקבלן אשר סיפק לישיבת התפוצות ילדים ערבים לנתיוחי מילה.

עודה מהירה של משרדיהדות לפני שבוע, מנעה שערוריה שעלולה היתה להפוך לסקנדל בינלאומי ולפגוע בתדמיתה של ישראל, הרבה יותר אפילו מאשר "מיסמן קניג" הנודע לשימצה. היה זה כאשר הגיעו למשרדיהדות ידיעות מסמרות-שיער על מה שמתרחש, כביכול, בישיבת התפוצות בירושלים. הידיעות סיפרו כי בישיבה, המתנהלת בראשותו של הרב מרדכי גולדשטיין מירצות-הברית, מתנהל בין השאר גם קורס למוהלים. הוא מיועד בעיקר להכשיר מוהלים עבור קהילות ישראל בחו"ל, על מנת שיוכלו להמשיך את המסורת המסמלת את הברית שניכרתה בין אברהם לבין בורא העולם.

אלא, כך טענו היריעות, במהלך הקורס למוהלים, כאשר מגיעה שעתם של המוהלים לבצע גם עבודה מעשית לפני קבלת כתב-ההסמכות, הם עושים זאת ללא השגחה רפואית מתאימה, כאשר המנותחים הם ילדים ונערים ערבים, המסופקים לישיבה

הספק

הספר דאוד אבראזאלי מירושלים העתיקה, סיפק לבחורי-הישיבה כ-50 ילדים ערביים תמורת 100 ל"י לגולגולת לצורך ברית-מילה.